

Arrest

nr. 216 566 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Djibouti stad (Djibouti), te behoren tot de etnische groep Somali en lid te zijn van de clan Yonis Muse.

In 2013 werd u sympathisant van de partij 'USN' (Union pour le Salut National). Twee keer nam u in die hoedanigheid deel aan demonstraties van de partij. Op 1 mei 2014 liep u mee in een demonstratie van USN. Deze manifestatie werd opgebroken door de autoriteiten. Daarbij werd u samen met een grote groep andere mensen gearresteerd.

U bracht één nacht door in de gevangenis en werd de volgende dag opnieuw vrijgelaten. Enkele maanden wou u opnieuw deelnemen aan een demonstratie. U werd echter naar huis gestuurd voor de demonstratie kon starten. Daarnaast nam u nooit deel aan politieke activiteiten.

Op 20 december 2015 ging u op vraag van uw oom naar Bulduqo (Djibouti), om daar te helpen met de voorbereidingen voor een feest van uw clan, Yonis Muse. U moest thee zetten en koken. Op 21 december 2015, in de vroege ochtend, werd de plaats van de bijeenkomst aangevallen door de politie. U verschool zich in een nabijgelegen theehuisje, waar u schoten hoorde. Omstreeks 8u 's morgens verliet de politie de locatie. U nam een auto naar Quartier Six, waar u naar het huis van uw broer ging. Een dag later, op 22 december 2015, kwam de politie naar het huis van uw broer, Dj., om u te arresteren, aangezien u tot de clan Yonis Muse behoorde en de feestelijkheden had bijgewoond. U bracht een nacht door in de gevangenis. Daar werd u afgedreigd. U moest stoppen met uw activiteiten. U werd onwel, maar kreeg geen toegang tot een dokter. De volgende dag werd u vrijgelaten, samen met de andere leden van Yonis Muse die gearresteerd waren.

Nadien had u geen enkele aanvaring meer met de autoriteiten. Een half jaar later, omstreeks juni 2016, werd u ernstig ziek. Van juni tot halverwege juli 2016 verbleef u in het ziekenhuis in Guudka. Uw neef, H.M., wou er voor zorgen dat u medische hulp kon krijgen buiten Djibouti, omdat de zorg in uw land niet goed is. Hij nam een foto van u en nam uw vingerafdrukken. U reisde eind juli 2016 per vrachtwagen van Djibouti naar Addis Abeba (Ethiopië). In Addis Abeba verbleef u ongeveer 15 dagen bij uw neef Mo.H.. Met behulp van een smokkelaar vertrok u op 10 augustus 2016 met het vliegtuig van uit Addis Abeba naar Europa. Op 14 augustus 2016 kwam u aan in België, waar u op 22 augustus 2016 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw relaas legt u een kopie neer van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdigheden met de landeninformatie, onwaarschijnlijkheden en vaagheden. **Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.**

Uit de medische documenten, overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om uw afwezigheid op het interview aldaar te verantwoorden, blijkt immers dat u aan een ernstige ziekte lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd tijdens het persoonlijke onderhoud heel regelmatig gepolst naar uw fysieke toestand, en gevraagd of u nog in staat was het interview verder te zetten. Wanneer u aangaf te veel pijn te lijden en wou pauzeren, werd u onmiddellijk een pauze gegund. Wanneer u tijdens het eerste onderhoud aangaf dat u wou stoppen, werd het interview stopgezet en werd u opgeroepen voor een tweede onderhoud, wanneer u zich beter zou voelen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Informatie uit het visumdossier ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgewende identiteit, profiel en relaas totaal. Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u geen enkel zicht biedt op uw werkelijke leefomstandigheden.

Nadat uw twee persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) plaatsvonden, heeft de Commissaris-generaal van de Franse ambassade te Djibouti het dossier ontvangen op basis waarvan u een visum verkregen hebt om naar België te komen, aan u gelinkt op basis van uw vingerafdrukken (zie informatie in het administratieve dossier). Hieruit blijkt dat uw werkelijke naam A.O.M.is, in plaats van K.. Uit het dossier blijkt eveneens dat u in feite de zus bent van N.O.M., toenmalig Secretaris-generaal van het Ministerie van Economie en Financiën van Djibouti (zie informatie in het administratieve dossier). U blijkt ook de tante te zijn van de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux en de Europese Unie, O.A.S., op wiens hoogstpersoonlijke uitnodiging u, samen met uw zoon A.F.S., naar België reisde (zie informatie in het administratieve dossier). Daarnaast zit er informatie in het dossier waaruit blijkt dat u ten overstaan van de Franse ambassade te Djibouti verklaard hebt dat u zelf werknemer bent van de 'Direction de la Trésorie Générale'.

Al deze informatie is regelrecht tegenstrijdig met de identiteit die u beweert te hebben en de levensomstandigheden waarin u beweert te leven. U verklaart immers dat u niet eens kan lezen en schrijven, en enkel de kost verdiende door het verkopen van groenten op de markt (notities van het persoonlijk onderhoud, 22 december 2017, p.4).

Dit is in schril contrast met de loonfiches die bijgevoegd zijn aan het visumdossier, waaruit blijkt dat u een loon ontving voor een functie bij de Schatkist, en dat u daar in juni 2016 reeds een anciënniteit van 11 jaar en 10 maanden had (zie administratieve dossier).

Aangezien deze informatie pas na de twee interviews ter beschikking kwam van het CGVS, was de Commissarisgeneraal niet bij machte u tijdens de persoonlijke onderhouds met de volledige inhoud te confronteren. Uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt echter duidelijk genoeg dat u totaal weigert het CGVS een zicht te bieden op uw werkelijke identiteit, profiel en levenssituatie. Door het gebruiken van een valse naam (K.) blijkt duidelijk dat u uw werkelijke identiteit en profiel verborgen probeert te houden. Wanneer expliciet gevraagd wordt of u familie hebt in België of Europa, antwoordt u daar ontkennend op (persoonlijk onderhoud, 22 december 2017, p.8). U verhult dus dat uw neef de Djiboutiaanse Ambassadeur in België is. Op basis van de informatie waarover het CGVS toen beschikte, wordt u geconfronteerd met het feit dat u een neef in België hebt, A.Y.A., waarop u antwoordt dat u 'het vergeten was'. Hieruit blijkt eens te meer dat u zo veel mogelijk inzicht in uw werkelijke situatie probeert te vermijden. Ook na deze confrontatie vermeldt u uw neef O.A.S. niet.

Uit het visumdossier blijkt eveneens dat u gereisd hebt met uw zoon, A.F.S. (geboren op 21 december 1985) (zie administratief dossier). Ten overstaan van het CGVS verklaart u dat u met uw echtgenoot, F.S.O., vijf kinderen hebt gekregen, waarvan er nog twee in leven zijn, namelijk uw dochter Se. (geboren 1979) en uw zoon Ba. (geboren 1985) (notities persoonlijk onderhoud, 22 december 2017, p.7-8). Het feit dat u uw zoon A.F.S. niet vermeldt, of zijn naam wijzigt naar 'Ba.', is nog een extra aanwijzing dat uw verzoek tot internationale bescherming geheel op een volledig frauduleuze basis rust.

De geloofwaardigheid van uw voorgewende identiteit en profiel is na lezing van het visumdossier compleet ondermijnd. Deze vaststelling haalt meteen de geloofwaardigheid van uw relaas totaal onderuit.

Identiteit en levensomstandigheden maken immers deel uit van de kernelementen in een asiëldossier. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke levenssituatie kan niet genoeg benadrukt worden. Het kennen van uw werkelijke profiel en levensomstandigheden is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asiëlzoeker geen zicht biedt op haar reële levenssituatie, dient te worden besloten dat de asiëlmotieven, die zich binnen deze levenssituatie zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Uw relaas, met name arrestaties omwille van politieke activiteiten en activiteiten voor de clan Yonis Muse, hangt immers onlosmakelijk samen met uw identiteit en profiel. Het feit dat u, zoals hierboven vastgesteld, weigert inzicht te bieden in uw werkelijke levenssituatie familielid van hooggeplaatste topambtenaren in Djibouti, onderlijnt deze vaststelling

. Met betrekking tot uw beweerdde problemen in verband met uw herkomst van de clan Yonis Muse, is er nog een bijkomend verzwarend element. Landeninformatie vermeldt immers dat uw broer, N.O.M., lid is van de clan Saad Muse, niet van de clan Yonis Muse (zie informatie in het administratieve dossier). Gezien jullie dezelfde vader hebben, zijn jullie noodgedwongen ook van dezelfde clan afkomstig. Als uw broer lid is van Saad Muse, wil dat uiteraard ook zeggen dat u zelf lid bent van deze clan, en niet van de Yonis Muse. Met de vaststelling dat u niet tot de clan Yonis Muse behoort, wordt dit onderdeel van uw relaas dan ook totaal onderuit gehaald. Uw lidmaatschap van Yonis Muse vormt immers het fundament van uw beweerdde problemen en arrestatie. Als u geen lid bent van Yonis Muse, is het niet geloofwaardig dat u aanwezig zou zijn op de herdenking naar aanleiding waarvan uw beweerdde problemen plaatsvonden.

Daarnaast kan het CGVS niet inzien waarom u, als zus van een topambtenaar onder het regime en zelf ambtenaar bij de Schatkist, een engagement zou aangaan bij de oppositiepartijen die het regime aanvallen. Ook dit deel van uw relaas wordt totaal ondermijnd door uw weigering om zicht te bieden op uw werkelijke levenssituatie.

Het Commissariaat-generaal op basis van de informatie uit het visumdossier vast dat u eveneens niet de waarheid vertelt over uw reisweg.

U verklaart immers dat u met een smokkelaar met het vliegtuig naar Europa bent gekomen (notities persoonlijk onderhoud, 22 december 2017, p.8). U verklaart eveneens dat uw paspoort was ingetrokken door de overheid in 2014 en u met illegale documenten reisde, waarover u verder niets weet (notities persoonlijk onderhoud, 4 april 2018, p. 10-11). Uit het visumdossier blijkt, op basis van uw vingerafdrukken, dat u op legale wijze hebt gereisd met een authentiek paspoort, uitgereikt door de Djiboutiaanse autoriteiten op 15 september 2014 (zie administratieve dossier). Bovendien beschikte u over een echt visum, verkregen op de Franse ambassade te Djibouti, met behulp van een hoogstpersoonlijke uitnodiging van uw neef, de Djiboutiaanse Ambassadeur voor België. Uit deze uitnodiging blijkt eveneens dat u gereisd hebt in het gezelschap van uw zoon, A.F.S., en dus niet vergezeld was van een smokkelaar.

U beweert dan wel dat het paspoort en visum frauduleus bekomen zijn, maar aangezien u hier op geen enkele moment ook maar enige informatie over kan geven, moet het Commissariaat-generaal ervan uitgaan dat de info in het visumdossier, waarachtig is. Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u volgens de informatie in het administratieve dossier onder uw eigen naam van Djibouti naar Europa bent gereisd met behulp van een visum afgeleverd door de Franse autoriteiten. Het feit dat u dit voor de Belgische asiendiensten verborgen probeert te houden schaadt de geloofwaardigheid van uw relaas fundamenteel. Uw eigen verklaringen met betrekking tot het paspoort en visum waarmee u hebt gereisd zijn immers dermate vaag dat het Commissariaat-generaal er geen enkel geloof aan kan hechten. U krijgt tijdens het interview op het Commissariaat-generaal door middel van een confrontatie met de visumhit de kans om hierover de waarheid te vertellen (notities persoonlijk onderhoud, 4 april 2018, p.11). Dat u ook na deze confrontatie blijft volharden in uw vage verklaringen met betrekking tot uw reis, maakt duidelijk dat u pertinent weigert om inzicht te bieden in uw werkelijke leefsituatie en reisomstandigheden. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u uit medische overwegingen naar Europa bent gekomen. Medische redenen geven geen toegang tot internationale bescherming zoals bedoeld door de Conventie van Genève.

In het eerste persoonlijke onderhoud beweert u dat u omwille van uw veiligheid Djibouti ontvluchtte, nadat uw neef u zei dat hij u 'naar een veilige plaats zou brengen' (notities persoonlijk onderhoud, 22 december 2017, p.8). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud blijkt echter duidelijk dat u de reis maakte uit medische overwegingen. U verklaart immers dat u in de eerste helft van 2016 ziek werd en vanaf juni 2016 een maand in het ziekenhuis doorbracht, ongehinderd door de Djiboutiaanse autoriteiten (notities persoonlijk onderhoud, 4 april 2018, p.9). Tijdens dit tweede onderhoud zegt u expliciet dat uw neef, H.M., u naar het buitenland stuurde omdat de medische zorg in Djibouti niet voldoende is.

De Commissaris-generaal merkt op dat medische redenen geen toegang geven tot internationale bescherming zoals bedoeld door de Conventie van Genève, en hij hier daarom geen oordeel over kan vellen. Om op basis van deze redenen een verblijf in België aan te vragen, dient u zich te wenden tot de procedure voor medische regularisatie.

De door u voorgelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel keren.

U legt een kopie neer van uw identiteitskaart, afgeleverd in 1998. Het Commissariaat-generaal stelt uitdrukkelijk dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Bovendien legt u uitsluitend een kopie voor. Kopieën hebben, omwille van de manipuleerbaarheid door middel van allerhande knip- en plakwerk, geen enkele bewijswaarde. Het louter neerleggen van de kopie van deze identiteitskaart kan het CGVS er absoluut niet van overtuigen dat u 'K.O.M.' zou zijn, in plaats van 'A.O.M.', gezien deze laatste identiteit door middel van vingerafdrukken rechtstreeks aan u gelinkt wordt.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 september 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij acht het *“werkelijk onvoorstelbaar”* dat zij *“noch tijdens haar eerste, noch tijdens haar tweede gehoor op het CGVS geconfronteerd [werd]”* met de visuminformatie, hoewel dit *“de voornaamste én enige reden [vormt] waarom het asielaanvraag van verzoekende partij geweigerd werd...”*. Zij meent dat *“indien men twijfelt aan dergelijke belangrijke zaken - en dat als reden gebruikt om iemand internationale bescherming te weigeren - men minstens de asielzoeker (schriftelijk) de mogelijkheid [moet] bieden om duiding te scheppen hierover, alvorens het volledige asielrelaas zondermeer van de hand te doen...”*.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster benadrukt dat zij *“heel erg ziek is”* en dat zij *“weldegelijk de waarheid verteld [heeft] over haar identiteit, nationaliteit en herkomst”*. Zij volhardt dat haar vlucht werd geregeld door de smokkelaar, dat zij *“geen benul [heeft] hoe smokkelaars te werk gaan en welke (valse) informatie zij hebben gebruikt om haar een visum te kunnen bezorgen”* en dat het *“algemeen gekend [is] dat smokkelaars alle mogelijke middelen gebruiken om mensen naar Europa te krijgen”*.

Zij herhaalt dat zij haar land is ontvlucht *“omwille van problemen met de politie en de discriminatie die dagelijks onderging omwille van haar clan, de minderheidsclan Yonis Muse”*. Zij stelt dat haar ernstige medische problemen *“niet de voornaamste reden [vormden] om haar land te verlaten”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. Uiterst subsidiair vraagt verzoekster de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster verklaarde tijdens haar asielprocedure dat zij K.O.M. heet, tot de clan Yonis Muse behoort (vader van Yonis Muse en moeder van Fur-labe, beide Isse; notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 22 december 2017, p. 3) en met haar echtgenoot nog 2 levende kinderen heeft, een dochter Se. (geboren in 1979) en een zoon Ba. (geboren in 1985) (notities 22 december 2017, p. 7-8). Zij meet zichzelf een ongeschoold profiel aan en gaf aan nooit naar school te zijn gegaan, niet te kunnen lezen of schrijven en enkel *“kleine jobs”* te hebben gedaan, zoals het verkopen van groenten of het slachten van schapen (notities 22 december 2017, p. 4). Zij verklaarde behalve haar neef, A.Y.A., geen familieleden in Europa te hebben (notities 22 december 2017, p. 8).

Verzoekster stelde dat haar paspoort door de overheid werd afgenomen in 2014 en dat zij haar land verliet met de hulp van een smokkelaar en met illegale documenten (notities 4 april 2018, p. 10-11).

2.3.2. Uit het visumdossier van de Franse ambassade te Djibouti, dat verkregen werd op basis van haar vingerafdrukken, blijkt echter dat verzoekster in werkelijkheid A.O.M. heet en dat zij in Djibouti werkte voor de 'Direction de la Trésorie Générale', dat zij voor haar visumaanvraag loonfiches neerlegde waaruit blijkt dat zij in juni 2016 reeds een anciënniteit van 11 jaar en 10 maanden had. In deze visumaanvraag werd tevens genoteerd dat verzoekster de zus is van N.O.M., toenmalig Secretaris-generaal van het Ministerie van Economie en Financiën van Djibouti, en de tante van de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux en de Europese Unie, O.A.S., op wiens persoonlijke uitnodiging zij (met haar zoon) naar België reisde. Verzoekster reisde niet illegaal, maar integendeel met een paspoort op haar eigen naam en met een visum dat zij bij de Franse ambassade te Djibouti verkreeg, na het voorleggen van de nodige documenten en de uitnodiging van de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux. Zij reisde samen met haar zoon, A.F.S., die geboren werd op 21 december 1985, een naam die zij aldus eveneens bewust onvermeld liet tijdens haar asielpcedure.

2.3.3. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoekster bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over haar ware identiteit, profiel en levensloop. De Raad benadrukt dat een verzoekster om internationale bescherming nochtans de verplichting heeft om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd haar meegedeeld: *"U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen."* (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd er opnieuw benadrukt dat zij de waarheid diende te vertellen: *"Ik moet u ook zeggen dat u mij de volledige waarheid vertelt. Het vrijwillig aanbrengen van verkeerde informatie kan negatieve gevolgen hebben."* (notities 22 december 2017, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoekster telkens nog gevraagd of zij opmerkingen had, maar zij liet na het bedrieglijk karakter van haar verklaringen toe te geven (notities 22 december 2017, p. 10; notities 4 april 2018, p. 12), hoewel zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud reeds geconfronteerd werd met haar vingerafdrukken op de Franse ambassade te Djibouti en met het paspoort op naam van A.O.M. dat zij gebruikte (notities 4 april 2018, p. 11). Verzoekster kreeg aldus meermaals de kans toch nog de waarheid te vertellen, maar zij bleef vasthouden aan haar leugenachtige verklaringen.

2.3.4. Waar zij in haar verzoekschrift aanvoert dat haar vlucht werd geregeld door de smokkelaar, dat zij *"geen benul [heeft] hoe smokkelaars te werk gaan en welke (valse) informatie zij hebben gebruikt om haar een visum te kunnen bezorgen"* en dat het *"algemeen gekend [is] dat smokkelaars alle mogelijke middelen gebruiken om mensen naar Europa te krijgen"*, merkt de Raad op dat verzoekster geen enkel stuk bijbrengt dat haar beweerde reisweg met smokkelaar, onder andere per vliegtuig van Ethiopië naar Europa, kan staven. Overigens is het weinig aannemelijk dat de smokkelaar er in verzoeksters geval voor gekozen zou hebben om de identiteit van een federale ambtenaar te misbruiken/vervalsen, die dan nog een topambtenaar als broer en een Europees ambassadeur als neef zou hebben, zoals ook werd opgemerkt ter terechtzitting. Het gebruiken van een dergelijke publiekelijke identiteit, samengenomen met het neerleggen van loonfiches van de 'Direction de la Trésorie Générale' en de uitnodiging van de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux en de Europese Unie, is logischerwijze een des te hachelijkere onderneming. Bovendien heeft de Franse ambassade te Djibouti gemeend dat de documenten die werden voorgelegd voor de visumaanvraag geldig waren. De Raad ziet aldus niet in waarom getwijfeld zou worden aan de documenten die werden ingediend voor haar visumaanvraag, noch waarom getwijfeld zou moeten worden aan de schriftelijke verklaringen van de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux.

2.3.5. Haar verklaringen kunnen evenmin de waarachtigheid van haar illegale vlucht aantonen. Zo stelde verzoekster eind juli 2016 met een vrachtwagen naar Addis Abeba, Ethiopië, te zijn gereisd en op 10 augustus 2016 vanuit Ethiopië met het vliegtuig naar Europa te zijn gekomen, maar bleek zij geheel onwetend over de voorbereiding van haar illegale vlucht en de hierbij gebruikte reisdocumenten. Van verzoekster kon echter wel degelijk verwacht worden dat zij haar ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet moet hebben van de gebruikte reisdocumenten.

Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een uiterst precaire onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster hierover zo onwetend is en/of dat zij niet beter voorbereid werd door haar smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert. Van verzoekster kon aldus redelijkerwijze worden verwacht dat zij essentiële informatie betreffende de gebruikte reisdocumenten, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, gelet op de kans die zij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent haar identiteit en haar reisdoel, gezien het algemeen geweten is dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit.

2.3.6. Ten slotte kan het verzoekschrift geenszins worden bijgetreden waar wordt aangevoerd dat verzoekster *“noch tijdens haar eerste, noch tijdens haar tweede gehoor op het CGVS geconfronteerd [werd]”* met de visuminformatie. Verzoekster werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud reeds geconfronteerd met haar vingerafdrukken op de Franse ambassade te Djibouti en met het paspoort op naam van A.O.M. dat zij gebruikte (notities 4 april 2018, p. 11). Verzoekster kon toen echter geen uitleg geven en antwoordde enkel *“Daar ben ik niet geweest.”* en *“Nee, dat ben ik niet.”* (notities 4 april 2018, p. 11). Verder kan nog worden opgemerkt dat verzoekster voorts door middel van de bestreden beslissing kennis heeft genomen van de motivering omtrent de elementen in het visumdossier en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren. Verzoekster heeft in haar verzoekschrift echter geen ernstige poging ondernomen om voorgaande vaststellingen te ontkrachten. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoekster *“lopens deze procedure [zal] trachten nog originele identiteitsdocumenten te bekommen”*, kan de Raad enkel vaststellen dat zij dit tot op heden heeft nagelaten.

2.3.7. Dat verzoekster haar identiteit blijft ontkennen terwijl de bewijzen van het tegendeel voorliggen, kan slechts gezien worden als het moedwillig vasthouden aan valse, bedrieglijke verklaringen. Het misleidende karakter van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal doet afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid. Het wijst er verder op dat zij meende dat haar ware identiteit en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.3.8. Daarenboven blijkt verzoeksters werkelijke identiteit en levensloop niet verzoenbaar met de door haar beweerde problemen in Djibouti. Zo verklaarde haar vader en dus ook zij zelf behoort tot de clan Yonis Muse, terwijl uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat haar broer - die dezelfde achternaam heeft als verzoekster - behoort tot de clan Saad Muse. Haar verklaringen over het incident op 21 december 2015, op een feest van *“haar”* clan Yonis Muse, kan dan ook niet op waarheid berusten. Haar beweerdelijk openlijke politieke oppositieactiviteiten zijn dan weer niet te verzoenen met jarenlange carrière als federale ambtenaar bij de 'Direction de la Trésorie Générale' en haar familiebanden met een Djiboutiaans topambtenaar onder het regime en de Djiboutiaanse ambassadeur voor de Benelux en de Europese Unie. Dient nog te worden opgemerkt dat verzoeksters paspoort, dat zij gebruikte bij haar visumaanvraag op de Franse ambassade te Djibouti, uitgereikt werd op 15 september 2014, dus na haar beweerde politieke activiteiten en na haar eerste arrestatie, waaruit enkel kan blijken dat zij toen alleszins niet onder de negatieve aandacht van de autoriteiten stond.

2.3.9. Uit het voorgaande kan enkel blijken dat verzoekster om andere (medische) migratieredenen naar Europa kwam. In die zin verklaarde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud ook dat zij na haar arrestatie op 22 december 2015 geen problemen meer kende met de autoriteiten, dat zij in juli 2016 ziek werd en dat zij vervolgens is vertrokken naar Europa omdat de medische zorg in Djibouti niet goed was (notities, p. 9-10).

2.3.10. De Raad hecht geen bewijswaarde aan de door haar voorgelegde fotokopie van een identiteitskaart omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. X, X; RvS 25 juni 2004, nr. X, X). Verzoekster legt geen enkel origineel en geen enkel ander stuk voor dat deze beweerde identiteit kan bevestigen. De identiteit van A.O.M. werd daarentegen gelinkt aan haar vingerafdrukken en wordt ondersteund door verschillende andere stukken, waaronder een paspoort, loonfiches, een uitnodiging van de Benelux-ambassadeur van Djibouti, rekeningafschriften en een medische verzekering, die ook door de Franse ambassade te Djibouti als authentiek werden beoordeeld.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Djibouti een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK